

ผลทำให้การพัฒนาประเทศในกลุ่มทุนนิยมเป็นไปอย่างรวดเร็ว

และเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่มสังคมนิยมแล้วจะเห็นความแตกต่างได้อย่างชัดเจน ประเทศไทยก็เป็นประเทศหนึ่งในฝ่ายทุนนิยม และมีสัมพันธภาพอันดีกับสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่น ๆ ในกลุ่มทุนนิยมเช่นเดียวกัน

ประเทศไทยได้วางแผนการพัฒนาประเทศโดยเน้นให้ความสำคัญในด้านอุตสาหกรรมเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ ตั้งแต่เริ่มแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑ ซึ่งเริ่มในปี พ.ศ. ๒๕๐๔ จึงจำเป็นต้องนำเข้าเทคโนโลยี เครื่องจักร รวมทั้งวัตถุดิบ ซึ่งต้องใช้ทุนเป็นจำนวนมาก แต่ในขณะเดียวกันการสะสมเงินออมในประเทศมีไม่เพียงพอต่อการขยายตัวภาคอุตสาหกรรม จึงจำเป็นต้องอาศัยเงินทุนจากต่างประเทศเป็นจำนวนมาก

การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจของประเทศช่วงระหว่าง พ.ศ. ๒๕๐๔-๒๕๓๔ ก็พัฒนาได้ค่อนข้างจะต่อเนื่อง แต่การกระจายรายได้ยังไม่เสมอภาคก่อให้เกิดช่องว่างระหว่างชนชั้น

ซึ่งแม้กระนั้นประเทศไทยก็ยังยึดแนวทางในระบบทุนนิยมอย่างต่อเนื่องตลอดมา สำหรับการพัฒนามากก็โดยอาศัยทุนจากต่างประเทศ และนำเข้าเทคโนโลยีต่างๆ การเติบโตของภาคอุตสาหกรรมเป็นไปอย่างต่อเนื่องในอัตราที่สูง

การระดมทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์ก็เติบโตในอัตราสูงเช่นกัน จนทำให้ไทยได้รับการขนานนามว่าเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NICs) และเป็นเสือตัวที่ ๕ ของเอเชีย

รัฐบาลได้พยายามเปิดเสรีทางการค้า ชักชวนให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้โดยมีการระดมทุนผ่านตลาดหลักทรัพย์ และการเปิดให้มีสัมปทานสาธารณูปโภคต่าง ๆ

ส่งผลให้มีเงินไหลเข้ามาประเทศไทยจำนวนมากอย่างไม่เคยมีมาก่อน

ต่อมารัฐบาลก็ได้พยายามที่จะทำให้ประเทศไทยกลายเป็นศูนย์กลางทางการเงินในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์

จึงได้มีมาตรการผ่อนคลายการควบคุมการแลกเปลี่ยนทางการเงินในวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๔

มีผลทำให้กระแสเงินตราต่างประเทศไหลเข้าออกในปริมาณที่มากขึ้น และผลักดันให้ระบบธนาคารพาณิชย์ของไทยมีมาตรฐานสากล

โดยให้ธนาคารดำรงเงินกองทุนตามมาตรฐาน BIS (Bank for International Settlements) และในวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

รัฐบาลก็ได้ออกประกาศให้ธนาคารพาณิชย์ยื่นขออนุญาตเพื่อประกอบกิจการวิเทศธนกิจ BIBFs (Bangkok International Banking Facilities) ได้

จากตารางด้านล่างแสดงให้เห็นว่าตั้งแต่ประเทศไทยเปิดตลาดการเงินเป็นระบบเสรีที่เรียกว่า BIBFs

ส่งผลให้การปล่อยกู้ของสถาบันการเงินไทยขยายตัวเพิ่มสูงขึ้นอย่างมาก ในขณะที่ในปี พ.ศ. ๒๕๓๗

กลับมีเงินฝากทั้งระบบของธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๑๓

บ่งบอกถึงช่องว่างระหว่างเงินฝากกับสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์มีระยะกว้างมากขึ้นสอดคล้องกับอัตรา

การปล่อยสินเชื่อเมื่อเทียบกับปีก่อน			
ย	พ.ศ.2536 (เริ่ม BIBFs)	พ.ศ.2537	พ.ศ.2538
พ.ศ. 2535 ธนาคารพาณิชย์ปล่อยสินเชื่อทั้งระบบ	ย 2.18	ย 2.18	เพิ่มขึ้น 23%
บริษัทเงินทุน	ย	เพิ่มขึ้น 37%	เพิ่มขึ้น 23%

ย

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย จากตารางด้านล่างแสดงลักษณะการปล่อยสินเชื่อของบริษัทเงินทุนและธนาคารพาณิชย์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในช่วงปี พ.ศ. 2536-2538 บริษัทเงินทุนได้ปล่อยกู้ให้กับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และสินเชื่อส่วนบุคคลเมื่อรวมกันแล้วมีค่าสูงถึงประมาณร้อยละ ๕๐ และแม้จะล่วงเข้าปี พ.ศ. 2539 ก็ยังคงมีสัดส่วนที่สูงเช่นเดิม

ย การปล่อยกู้ช่วงปี 2536 - 2538	บริษัทเงินทุน	ธนาคารพาณิชย์
อสังหาริมทรัพย์	25%	10%
การบริโภคส่วนบุคคล	24-29%	12-13%

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ตารางต่อไปนี้แสดงถึงปริมาณการกู้เงินภาคเอกชนที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีสถาบันและหน่วยงานภาคเอกชนได้กู้หนี้ยืมสินจากต่างประเทศด้วยอีกประมาณ 25,000 ล้านดอลลาร์ในช่วงปี พ.ศ. 2536 ถึง 2538 โดยหนี้ส่วนมากเป็นหนี้ระยะสั้นอีกด้วย

ในการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินในภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และสินเชื่อส่วนบุคคลส่งผลให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องซึ่งไม่ใช่ภาคการผลิตที่แท้จริง ในส่วนธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ได้ขยายตัวเพิ่มขึ้นในอัตราสูงอย่างต่อเนื่องเช่นกัน สัดส่วนที่เพิ่มขึ้นไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด ทำให้ธุรกิจกลุ่มนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ตามกำหนด ส่งผลกระทบถึงสถาบันการเงินและธนาคารพาณิชย์หลายแห่ง ทำให้ขาดสภาพคล่องไม่สามารถชำระหนี้ให้เจ้าหนี้ต่างประเทศได้เช่นกัน

ย	พ.ศ.2535	พ.ศ.2536	พ.ศ.2539
การกู้เงินภาคเอกชน(ล้านเหรียญสหรัฐ)	48,655	52,107	90,536

ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย จากสาเหตุดังกล่าว กองทุนการเงินข้ามชาติภาคเอกชนที่แสวงหากำไรจากอัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินได้พยายามกดดันค่าเงินบาทให้อ่อนตัวลงเมื่อเทียบกับเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐ ธนาคารแห่งประเทศไทยได้พยายามรักษาค่าเงินบาทด้วยวิธีต่างๆ แต่ผลกลับปรากฏว่าทุนสำรองลดน้อยลง จนต้องประกาศให้ค่าเงินบาทที่ไ้ระบบตะกร้าเงินมาเป็นระบบลอยตัว ส่งผลให้ต้องเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนค่าเงินบาทจาก ๒๕ บาท เป็น ๔๐ บาทต่อเหรียญสหรัฐโดยประมาณในระยะเวลานับรวดเร็ว ผลกระทบที่ตามมาคือทำให้หนี้เงินกู้จากต่างประเทศมีมูลค่าเพิ่มขึ้น และสถาบันการเงินหลายแห่งขาดสภาพคล่องจนกระทั่งต้องถูกสั่งปิดเป็นการถาวร ๕๖ แห่ง และยังคงส่งผลถึงธนาคารพาณิชย์อีก ๓ แห่ง

ที่ถูกสั่งให้ลดทุนและอยู่ภายใต้การควบคุมของกองทุนฟื้นฟูฯ

ซึ่งเป็นเสมือนการปิดกิจการเช่นกันเพียงแต่อยู่ภายใต้การดูแลของรัฐให้สามารถดำเนินการต่อไปได้โดยรัฐบาลค้ำประกันเงินฝากไทย

ย ผลกระทบยังไม่สิ้นสุดเพียงแค่นั้น ปัญหาได้ส่งผลกระทบต่อสภาพคล่องของภาคธุรกิจด้วย

และจากการที่ทุนสำรองลดลงอย่างมากทำให้รัฐบาลต้องขอรับการช่วยเหลือจาก IMF ในที่สุด และ IMF

ก็ได้เข้ามามีบทบาทและส่งผลกระทบต่อประเทศไทยอย่างมากจากจุดนี้เป็นต้นไป

เหตุแห่งทาสในเรือนเบี้ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย ย นักวิชาการด้านเศรษฐศาสตร์วิเคราะห์ไว้ว่า บทบาทของ IMF เกิดขึ้นภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้เสร็จสิ้นลง กล่าวได้ว่าเป็นแผนการของสหรัฐอเมริกาภายใต้การขับเคลื่อนของสภาความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (Council for Foreign Relations)

ซึ่งเป็นองค์กรไม่เป็นทางการของผู้นำกลุ่มทุน และกลุ่มอำนาจต่างๆ ของสหรัฐอเมริกา สำหรับการจัดตั้ง IMF

ก็เพื่อจัดระเบียบการเงินและรักษาระดับค่าเงินตราของประเทศต่าง ๆ ให้มีมาตรฐานเดียวกัน

โดยการทำให้เงินสกุลดอลลาร์เป็นสกุลมาตรฐานที่ใช้อ้างอิงทั่วโลก โดยสหรัฐอเมริกาให้เหตุผลว่า

เงินปอนด์ของอังกฤษและเงินฟรังก์ของฝรั่งเศสที่เคยเป็นเงินสกุลหลัก มีปัญหาปรวนแปร อันเกิดจากการเสื่อมค่าในภาวะวิกฤตสงครามโลกครั้งที่ ๒

ซึ่งไม่สมควรที่จะเป็นเงินสกุลหลักหรือเป็นมาตรฐานกลางของระบบการเงินโลกอีกต่อไปดังนั้นสหรัฐอเมริกาจึงได้วางแผนให้ทุกประเทศเทียบค่าของเงิน

ตราของตนเองไว้กับค่าของดอลลาร์ และกำหนดให้ค่าดอลลาร์เทียบค่าไว้กับทองคำในอัตรา 1 ออนซ์ เท่ากับ 35 ดอลลาร์ (1 ออนซ์ = 28.35 กรัม)

ด้วยหลักการเช่นนี้ จึงทำให้ค่าเงินตราของประเทศเป็นค่า โ มาตรฐานทองคำ โดยสหรัฐฯอเมริกาและ IMF

ผลักดันให้ทุกประเทศใช้มาตรฐานนี้ติดต่อกันมา จนสิ้นสุดลงในเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๔

เนื่องจากการเงินของสหรัฐอเมริกาประสบภาวะวิกฤตเพราะผลิตดอลลาร์ออกมาใช้ในสงครามเวียดนามจำนวนมากเกินไป จนทำให้อัตราเทียบค่า 35

ดอลลาร์เท่ากับทองคำ 1 ออนซ์ ไม่เป็นจริง อย่างไรก็ตาม แม้ภารกิจหลักในการทำให้เงินตราทุกประเทศอิงค่าไว้กับทองคำได้สิ้นสุดลง

แต่บทบาทของ IMF ในการจัดระเบียบและแทรกแซงระบบการเงินของโลกก็มิได้ยุติลงไปด้วย ซึ่งไทยก็เป็นชาติหนึ่งที่ถูกเข้าสู่วงวนนี้

ย ย โดยเฉพาะเมื่อไทยเข้ากระบวนกรกู้ยืมเงินจาก IMF ก็เริ่มเกิดข้อผูกพันต่อชาติในทันที

มีข้อตกลงเป็นสนธิสัญญาต่อกันต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อกำหนดต่างๆ ในระยะเวลาที่ตีกรอบไว้ให้

โดยที่ประชาชนไม่อาจล่วงรู้รายละเอียดเหล่านี้ได้เลย ดังเช่นเมื่อต้นปี พ.ศ. ๒๕๔๐

มีการวิพากษ์วิจารณ์กันมากกว่าแม่แต่กับการเมืองด้วยกันก็ยังไม่ทราบข้อตกลงหรือแม่แต่ในคณะรัฐมนตรีก็ยังไม่เข้าใจด้วยซ้ำไปว่าเงื่อนไขเหล่านี้คืออะไร

โครงการช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการของ IMF

มีมาตรฐานเหมือนกันทุกประเทศสมาชิก ให้ความช่วยเหลือ ดังนี้

1) การเบิกจ่ายเงินกู้ยืมเงินตราต่างประเทศให้แก่ธนาคารกลาง โดยจะต้องเบิกทีละงวด ไม่เต็มจำนวนตั้งแต่เริ่มแรก โดยปกติจะกำหนดให้เบิกได้ไตรมาสละ 1 งวด ไปตลอดจนครบระยะเวลาโครงการซึ่งจะขึ้นกับจำนวนรายการรวมเงินกู้ยืม และการกำหนดยอดการเบิกเงินแต่ละงวดตามที่ได้ตกลงกันไว้ตั้งแต่แรก อนึ่ง การเบิกเงินในแต่ละงวดให้ถือว่าให้ครบกำหนดชำระคืนภายในเวลา 3 ปี (ในกรณีของประเทศไทยก็มีลักษณะเช่นเดียวกัน)

2) การเบิกจ่ายเงินแต่ละงวด จะต้องผ่านการอนุมัติจากคณะกรรมการกองทุน IMF ซึ่งคณะกรรมการประกอบไปด้วยตัวแทนจากประเทศสมาชิกสมทบเงินใหญ่ให้แก่กองทุนฯ ประกอบไปด้วย สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และประเทศใหญ่ในกลุ่มอียู. ส่วนกรรมการจากประเทศสมาชิกกำลังพัฒนาจะมีลักษณะคัดสรรเวียนมาเป็นกรรมการหมุนเวียนและเป็นเสียงส่วนน้อยมาก

การพิจารณาอนุมัติของคณะกรรมการกองทุนฯ ได้กำหนดไว้เป็นมาตรฐานทั่วไปว่า รัฐบาลของประเทศจะต้องทำหนังสือแสดงเจตจำนง (Letter of Intent หรือ LOI) ทุกครั้งประกอบการพิจารณาในหนังสือแสดงเจตจำนงซึ่งโดยแท้จริงแล้วก็คือ **เงื่อนไขผูกพันของ IMF ร่วมกับประเทศผู้กู้ยืม** โดยปกติจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน

- ส่วนแรก ได้แก่ หลักการและเป็นเป้าหมายสำคัญในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ การเงิน และการสังคมของประเทศผู้กู้

- ส่วนที่สอง ได้แก่ การแสดงตัวเลขทางด้านดัชนีเศรษฐกิจ รวมทั้งการคาดการณ์ (projections) ของระบบเศรษฐกิจซึ่งสามารถทบทวนได้ทุกๆ ไตรมาส

- ส่วนสุดท้าย จะมีการแสดงตารางกำหนดเวลาเป้าหมายการปฏิบัติตามมาตรการต่างๆ ภายใต้หลักกา

ย ย

(ซ้าย) ความล้มละลายทางเศรษฐกิจของอาร์เจนตินา ทำให้ประชาชนนับแสนรวมตัวประท้วงรัฐบาลเมื่อปี พ.ศ. 2545(ขวา) ธนบัตรที่แสดงให้เห็นถึงค่าเงินที่ตกต่ำของอาร์เจนตินา

หากพิจารณารูปแบบของสงครามหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้เปลี่ยนจากสงครามที่ใช้กำลังกองทัพเข้าทำลายกัน สูสงครามเย็นหรือสงครามด้านข่าวสารและการโฆษณาชวนเชื่อ เพราะทั้งอเมริกาและรัสเซียต่างมีอาวุธนิวเคลียร์ไว้ในครอบครอง ทำให้อเมริกามีการวางแนวยุทธศาสตร์ใหม่ มีเป้าหมายใหญ่คือการดำรงฐานะการนำสูงสุดของอเมริกาในเวทีทั้งทางเศรษฐกิจและการเมืองไว้ ยุคหลังสงครามเย็นจึงกลายเป็นสงครามแบบใหม่ เป้าหมายไม่ใช่ยึดอาณาเขตเป็นสำคัญ แต่คือการยึดพื้นที่ทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและการเมือง และสิ่งที่ไม่เคยเปลี่ยนไปของสภาวะสงคราม คือการปล้นชิงความมั่งคั่ง ผู้ชนะคือผู้ได้มาซึ่งความมั่งคั่งรัวๆจากการครอบครองเหนือตลาดเหนือการผลิต และเหนือวัฒนธรรมการบริโภคการดำเนินชีวิตสำหรับผู้แพ่งสงครามก็คือผู้ตกเป็นทาส ทาสที่เกือบจะไม่มีทางปลดปล่อยตัวเองได้ ทาสที่มีชีวิตอยู่ก็บ่นหาหนทางที่รุนแรงและหนักหน่วงและเป็นหายนะที่ยาวนาน เพราะประเทศที่แพ้สงครามต้องตกเป็นทาสเงินกู ประชาชนมีชีวิตอยู่เพื่อหาเงินมาใช้หนี้ ที่มีแต่ขายตัวและเพิ่มพูนขึ้นเรื่อยๆ ไม่จบสิ้น และเมื่อประเทศใดทำสนธิสัญญากับ IMF ก็เหมือนกับว่าได้ก้าวเข้าสู่ภาวะแห่งความเป็นทาสเรียบร้อยแล้ว โดยประเทศผู้ จะถูก IMF เข้าไปจัดการกำหนดกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ให้ประเทศผู้ทำตาม และเนื่องจาก IMF เกิดจากการลงขันถือหุ้นของประเทศมหาอำนาจ และมีสมาชิกขยายไปทั่วโลก โดยใช้หลักการหุ้นใหญ่ออกเสียงได้มาก หุ้นน้อยออกเสียงได้น้อย ทำให้มติของ IMF

โอบและเข้าแทรกแซงระบบการเงินของโลกและประเทศสมาชิก

ด้วยการเข้าครอบงำเช่นนี้ทำให้กฎเกณฑ์ข้อแนะนำหลายๆ ครั้งของ IMF มักไม่ได้คำนึงถึงความเหมาะสมและข้อจำกัดของประเทศผู้ กลายเป็นการซ้ำเติมประเทศผู้ให้ได้รับความเสียหายถึงขั้นวิกฤตร้ายแรง ทั้งรัฐบาลและเอกชนของประเทศนั้นๆ ต้องประสบปัญหาล้มละลาย ต้องขายทรัพย์สินให้ต่างชาติ เพื่อนำเงินมาชำระหนี้สินให้แก่ IMF และหนี้อื่นๆ โดยแปรรูปรัฐวิสาหกิจสำหรับภาครัฐ

ทรัพย์สินโดยตรง

เปิดโอกาสให้ต่างชาติเข้ามากวาดซื้อทรัพย์สินเลหลังถูกๆ ไปเป็นของต่างชาติ หรือให้เปิดเสรีทางการค้าอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อเปิดโอกาสให้ทุนข้ามชาติสามารถเปิดดำเนินการต่างๆ ได้อย่างเต็มที่ ในด้านคุณภาพชีวิตของประชาชนก็แย่ลงเมื่อเปรียบเทียบกับยุคที่ยังไม่ได้รับเงื้อมมือของ IMF มาปฏิบัติ ภาวะแห่งความเป็นทาสทางเศรษฐกิจเช่นนี้เคยเกิดขึ้นมาแล้วในหลายประเทศ ทั้งใน เม็กซิโก อาร์เจนตินา ชิลี อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และไทย ฯลฯ

ติ ติ ติ ติ